

1585 7/5 14: 1. Beh. af F. t. L. om Tillægsbestemmelse til Arrestreglementet af 7. Maj 1846. 1586

stant var den stærkeste, der eksisterede ikke noget Middel hverken til at tvinge ham til at arbejde eller til at straffe ham, fordi han ikke opfyldte den Pligt, som Loven har paalagt ham. Der er indtraadt flere af den Slags Tilfælde, og det skulde jo dog nødvendig være saaledes i vore Arrester, at det var Arrestanterne, der var Herrer, og Fængselsbestyrelsen, som maatte bøje sig efter Arrestanternes Luner. Det er derfor en Nødvendighed, at der kommer et Straffemiddel til, og jeg ser ikke, at man kan tilvejebringe noget humanere Straffemiddel end dette, at man er i Stand til at idømme Strafcelle, det vil sige en Frihedsberøvelse, som ikke medregnes som Afsoning af den idømte Straf. Det er heller ikke noget nyt, man finder paa her, thi det her foreslaaede Middel: Strafcelle, altsaa Frihedsberøvelse, som ikke medregnes i Straffetiden, i indtil 1 Maaned, kan man anvende i Straffeanstalterne i indtil 8 Uger ifølge Lov af 3. December 1850 og i Tvangsarbejdsanstalterne i indtil 2 Maaneder ifølge Fattigloven af 9. April 1891 § 41. Der er altsaa her kun Tale om at gøre det samme Middel til at fremtvinge Orden anvendeligt i Arresthusene. Jeg ser ikke, at der kan være nogen berettiget Indvending at gøre mod dette, og jeg mener, jeg har paavist, at det er nødvendigt at faa et nyt Middel til at opretholde Orden i vore Arresthuse. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til fremdeles velvillig og, om muligt, hurtig Behandling.

Harald Jensen: Jeg er ikke blevet overbevist af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser, Ministeren kan ikke fragaa, at dette er en Tillægsstraf, en ny Straf — i alt Fald paa dette Omraade —, som indføres, og det forekommer mig, at er der noget, man skal være varsom med, er det at indføre nye Straffe, man ved aldrig, hvilke Konsekvenser det kan have. Jeg tror nu i det hele taget ikke saa meget paa de strenge Straffes forbedrende Evne. Jeg tror meget mere paa Betydningen af, at man faar de rette Folk paa de rette Pladser, de rette Ledere af de Institutioner, i hvilke man maa spærre Folk inde som Straf. Jeg tror meget mere paa, at disse Mennesker gennem deres

Optræden kan øve en forbedrende Virkning paa Fangerne, end jeg tror paa Virkning af Straffene, som — derpaa foreligger der utallige Eksempler — mange Gange kun gør de vedkommende mere trodsige og ulydige, end de var tilforn.

Heller ikke det Eksempel, som den højtærede Minister anførte, har overbevist mig. Det er jo ganske sikkert, at der i alle Livets Forhold, og ogsaa i dette, vil være enkelte vanskelige Tilfælde, hvor man maa handle, om jeg saa maa sige, efter Konduite, hvor man maa søge ved Anvendelse af almindelig sund Mennekesforstand at komme ud over Vanskelighederne. I det Tilfælde, den højtærede Minister omtalte, drejede det sig om en Krøbling. Lad ham dog lade være at bestille noget, indtil han kommer af sig selv! Om en saadan stakkels Krøbling bliver fri for at arbejde, gaar Verden dog ikke under. Jeg kan selvfølgelig ikke sætte mig ganske ind i Tilfældet, fordi jeg ikke kender det personlig, men stort set forekommer det mig nok, at et saadant enkelt Tilfælde maatte Ledelsen med lidt god Villie kunne komme ud over. Man kan ikke regne med et enkelt Tilfælde. Det kan godt være, at den højtærede Minister kunde have fundet et endnu bedre Tilfælde, hvor det drejede sig om en rask og rørig Person, en Alfons, som man havde mindre Sympati for end en Krøbling. Det kan godt være, at den højtærede Minister kunde komme med Eksempler, der var mere malende og talende end det af den højtærede Minister anførte, og det kan godt være, at der i et saadant enkelt Tilfælde kunde være Trang til, at en Straf som den foreslaaede kunde bruges og ogsaa bruges saaledes, at man kunde sige med god Samvittighed, at det ikke var uforsvarligt at anvende den; men det, jeg frygter for, er, at der ved Siden af disse enkelte Tilfælde vil være mange Hundrede, hvor noget saadant kunde misbruges af Fængselsledelsen, og det vil jeg for min Part, uden at jeg har faaet set nøjere paa denne Sag, uden at jeg er blevet nøjere oplyst om den, uden at Kendsgernerne taler tydeligere, end dette Lovforslag med sine Snæs Linter Bemærkninger til gør, ikke være med til. Jeg har, som jeg sagde før, ikke Sympati for Straf. Jeg har ogsaa